

ביאור סוגי' בפרשה

מהרב אברהם גוטל ר"י דביר הקדש מ.ע.

נכבדות

הנה בפרשתן יש כמה נושאים והמרכזיים הם: שמיני למילואים, מיתת נדב ואביהו, ופרשת שתויי יין וקדושת הפרישה מטומאת המאכלות האסורות. ולכאורה נושאים אלו אינם קשורים זל"ז. רק אמר לי הרב מנחם וולס הי"ו ששתויי יין ומאכלות האסורות די דומים שניהם גורמים שא"א לאכול או לשתות עכ"פ בזמנים מסוימים. אף ויש קצת לחלק ביניהם ששתויי יין הוא לא איסור בשתי' אלא שאם שתה נאסר בעבודה אעפ"כ אפשר עדיין לקשור זאת מהגמ' בתענית י"ז. תנו רבנן מפני מה אמרו אנשי משמר מותרין לשתות יין בלילות אבל לא בימים שמא תכבד העבודה על אנשי בית אב ויבואו ויסייעו להם. מפני מה אמרו אנשי בית אב לא ביום ולא בלילה מפני שהן עסוקין תמיד. בעבודה מכאן אמרו כל כהן שמכיר משמרתו ומשמרת בית אב שלו ויודע שבתי אבותיו קבועין שם אסור לשתות יין כל אותו היום. במכיר משמרתו ואין מכיר משמרת בית אב שלו ויודע שבתי אבותיו קבועין שם אסור לשתות יין כל אותה שבת. אינו מכיר משמרתו ומשמרת בית אב שלו ויודע שבתי אבותיו קבועין שם אסור לשתות יין כל השנה רבי אומר אומר אני אסור לשתות יין לעולם אבל מה אעשה שתקנתו קלקלתו. אמר אביי כמאן שתו האידנא כהני חמרא כרבי. ובסנהדרין כ"ב מוסיפה הגמ' מכלל דרבנן אסרי. דמשמע שלכה"פ מדרבנן יש איסור שתי' שדומה לאיסור אכילה דמאכה"א.

ונראה לקשר זאת באופן אחר הכולל גם את שאר הנושאים הנ"ל.

ובהקדם: ראיתי במאמרי הגה"צ ר' אביגדור מילר צוק"ל שהקשה מדוע אסור לאכול חלב מכל בהמה עד שהוא איסור שחייבים עליו כרת ובשלמא אם הוא מתכנן להקריבה אז היות וצריך להקטיר האמורים והוא 'חוטף' זאת לעצמו אז ענוש יענש אבל כששחט הבהמה כחולין ואינה קרבן הרי ממלא אין האימורין עולין על המזבח אז מדוע זה נאסר באכילה. הרי חלב חי' מותר כי הרי אינו ראוי לקרבן ומה אכפת לי שבהמה זו 'ראוי' לקרבן' הרי בפועל אינה קרבן ואמורי' אינם אמורים לעלות על המזבח.

אותה שאלה היא על דם הרי סבת האיסור היא ואני נתתיו לכם על המזבח לכפר אחרי מות חמישי' אז בשלמא קרבן ניחא אבל כל בע"ח שאינו קרבן כתרנגול מדוע צריך מליחה ע"מ שלא ישאר בלוע בתוכו משהו דם, הרי דם זה אינו אמור לעלות על המזבח ואפי' הבע"ח אינו ראוי להקרבה מדוע לאסרו.

וממשיך שם לדון דהנה רואים שלא רק בקרבנות השוו את הכלל לכהנים דהנה לכהנים יש איסור קרחה ושריטה אמור בתחילת הפרשה וזה בכדי שהכהנים יראו נכבדים ומורמים מעם שהרי 'את אישי ה' לחם אלוקיהם הם מקריבים והיו קדש' שם אך איסור זה חוזר גם על הכלל שהרי יש את איסור בל תשחית ובל תקיף ושרט לנפש לא תתנו קדושים שלישי' ובנים אתם לה"א לא תתגודדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת ראה רביעי' והתוה"ק ממשיכה כי עם קדוש אתה לה"א שם וזה ממש מדהים שהתורה משתמשת באותה הסיבה של הכהנים עבור כלל ישראל ומצווה באותם הציוויים. ומשמע שרצון התורה שנראה ככהנים ובעצם באיזה מקום נהי' ככהנים.

הנה במתן תורה הי"ת אמר והייתם לי סגולה מסביר הרב מילר שכאן כ' שעם ישראל השתנה בזמן מת"ת לסוג אחר באנושות לא רק קצת יותר מוצלח לא רק הכי מוצלח אלא משהוא אחר. וכאורה דבריו מבוססים על דברי הקדמונים שכשם שחלוקים הדצ"מ ד-דומם צומח חי מדבר זמ"ז כך חלוק עם ישראל משאר הגויים.

וזה נאמר במת"ת בפסוק ואתם תהיו לי ממלכת כהנים ומה זה כהן, כהן הוא א' שזכה להיות משרת ה' גם אם בחייו הפרטיים הינו עוסק לפרנסתו בכל עבודה שהיא אבל ב'חפצא' הוא כהן משרת ה' שהרי נולד כהן וימות כהן גם אם לא שרת את ה' אפי' פ"א אלא עצם זה שהוא נולד לשבט הכהונה כבר מגדיר אותו כ'משרת ה'. ובעצם כל א' מהישראלים יכול לקנא בכהנים כי גם אם נרצה לא נוכל להקטיר אמורים ולזרוק דם על המזבח בקושי שחיטה כשרה בזר אבל כל ענייני ההקרבה אפי' קבלת הדם וההולכה וכן הולכת האברים אסורה בישראל וכשרה רק בכהן יומא כז. וזה והיו לי הלויים ריש בהעלותך לנצח, בעוה"ז ובעוה"ב ויקר"ר ב.ב. וע"ז בהחלט יש לקנא בכהן. ולכן מבחינת הכהנים בזה שזכו להיות משרתי ה' הוא העיקר כי באמת כל השאר טפל. ולכן ניתנו לכהנים מצוות מיוחדות לרום מעלתם. ולכן יש דין וקדשתו כדי להשריש בנו עניין זה שהכהנים הם החשובים מחמת אפשרותם לשרת את ה' משא"כ אצל כל ישראלי שאינו כהן.

וכשנאמר לעם ישראל אתם תהיו לי ממלכת כהנים נאמר שבעצם כל א' מעם ישראל יש לו בחינת כהן ולכן הרבה מהמצוות שנתנו לכהנים מרמזות גם לישראלים איך רצוי להתנהג כששייכים לממלכת ה' והנה הרי הגויים הם גויי הארצות ומשפחות האדמה שתפקידם הוא ענייני העולם אך אנו ממלכת כהנים עיקר תפקידנו הוא עבודת ה' כשאף העוסקים לפרנסתם הוא כטפל לעיקר שהוא עבודת ה'.

ובכדי שהדברים לא ישארו כקלישאות בעלמא ניתנו ציוויים שישמרו על מעמדנו, וכשם שהכהנים מצווים לשמור על כבודם כאמור לעיל שנצטוו על השריטה הקרחה והשחתה כך גם כל יהודי שהרי הוא עבד ה'.

לכן כל פעם כששוחטים בהמה נאסר החלב והדם, נכון שאינה קרבן ונכון שאיננו כהנים אבל כתזכורת שבעצם אנו גם 'סוג של' כהנים שעומדים תמיד לפני ה' ועובדים אותו לכן צריך להתייחס לפעולה זו שיש כמותה בביהמ"ק כאילו אנו שם בביהמ"ק ומקריבים קרבן. ולכן לא יושבים על שולחן כי הוא 'מזבח'. כי הבית היהודי הוא כאילו ביהמ"ק עד שכאין ביהמ"ק שלחנו של אדם מכפר מנחות. ואין זה רק בגלל האורחים ודה"ת נאמרים עליו אלא כי זה חלק מצורת עבודת האדם איך ומה הוא אוכל.

גם נטילת ידיים בבוקר ולפני התפילות היא לרמז שאנו כהנים הצריכים ל'קדש ידנו' לפני ה'עבודה' וכן המגבעות שנוהגים ללבוש הרי זה נאמר לכהנים ומגבעות תעשה להם לכבוד ולתפארת תצוה שלישי כלו' הלבוש במגבעת ה"ה מכבד א"ע ככהנים. וגם החליפות שנוהגים ללבוש בני התורה הם כחליפות שנוהגים ללבוש בעלי השררה לרום כבודם, ואנו מכבדים את מעמדנו כמשרתי ה' בפוטנציאל לכן אנו לובשים כובעים וחליפות לרום מעלתנו כמשרתי ה' ובני תורה, וכפי שהאיר עיני אחי הרב איתמר פ. הי"ו שהכח של בן תורה הוא בכ"ח - כובע וחליפה... וזכורני מימי חורפי שמשפחתי התארכה אצל דודי שיח' בקיבוץ דתי שדה אליהו וכשיצאנו מביה"כ סיפר לנו הדוד בחיך ששאלו אותו אנשי הקיבוץ מי אלו 'האנשים החשובים והמכובדים' שמתארחים אצלו וכל חשיבותנו נבעה מכך שהופענו שם עם לבוש מכבד של בני תורה...

ועתה נחזור לראשית דברנו, ראשית הפרשה מתחילה בשמיני למילואים שאז הכהנים התחילו לעבוד בפועל במשכן. ואני מדלג לפרשת שתויי יין כי זה ברור שאין זה מכובד לעבוד את ה' שתוי, וכך נפסק שאסור להתפלל שתוי, ושיכור שאינו יכול לעמוד לפני מלך תפילתו נחשבת תועבה וצ"ט א'. ולכך נאמרה כאן פ' שתויי יין ובפרט אם זה הי' חטאם של נדב ואביהו.

כאמור אם חטאם של נדב ואביהו שעבדו שתויי יין מובן ההקשר אף שכל פ' נדב ואביהו צריכה ביאור יסודי שמחד מרע"ה אמר שעליהם אמר ה' בקרובי ומאיך חז"ל מונים כל מיני עבירות שעברו. עכ"פ ברור ששהנו חלק מסיפור הדברים שהתרחשו ביום השמיני.

והקשר למאכלות אסורים הרי נאמר בסוף הפרשה כי אני ה' המעלה אתכם מארץ מצרים וידועה הגמ' ב"מ ס"א: דתנא דבי רבי ישמעאל אמר הקב"ה אילמלא (לא) העליתי את ישראל ממצרים אלא בשביל דבר זה שאין מטמאין בשרצים דיי. א"ל ומי נפיש אגריהו טפי מרבית ומציצית וממשקלות. א"ל אע"ג דלא נפיש אגריהו טפי מאיסי למכלינהו כל" הציווי של מאכלות האסורות נובע ממעלת כלל ישראל שלא יגררו לאכילת דברים מאוסים. ויש לבאר ד'המעלה אתכם' ראשית כי ארץ ישראל פיזית יותר גבוהה ממצריים שנית כי בד"כ המפות הם מדרום לצפון וממלא א"י יותר למעלה ממצרים אבל העיקר הוא ששם במצרים היינו במ"ט שערי טומאה וכשיצאנו הגענו למעלת קבלת התורה והשראת השכינה ואין עליה גדולה מזה וממשיכה הגמ' שלכן לא מתאים שנרד לרמת אכילת שקצים ורמשים ושאר הדברים המאוסים.

ובעצם הדברים מפורשים שם בפ' ראה שלאחר ההקדמה בנים אתם לה' אלוקיכם וכי עם קדוש אתה לה' אלוקיך מיד מגיעה שם פ' מאכלות האסורות ודו"ק.

ויה"ר שיתן הי"ת בלבנו הכרה והרגשת רוממות ונכבדות כראוי לממלכת כהנים וגוי קדוש.

וְשִׁיבַת דְּבִיר הַקֹּדֶשׁ

הרב גוטל

באדר משמיעים את השקלים

בשעטו"מ עומדים אנו בפני הרחבת מקום התורה ע"מ שתהא אפשרות להגביר חיילים לתורה ולתעודה נבקש בזאת מכל ידידי הישה"ק החלצו חושים ובואו לעזרת ה' בגיבורים והרימו תרומתכם הנכבדה

ותקנו בזאת זכויות עצומות לנצח בלימודם וקידום אישיותם של תלמידי הישה"ק

הנצחות:

בית המדרש 180,000 *36 5,000	חדר האוכל + מטבח 72,000 *36 2000	ריצוף 36,000 *36 1,000
-----------------------------	----------------------------------	------------------------

זכות באמה על אמה 720 *36 20	זכות בד"ט על ד"ט 540 *36 15	זכויות של תומך 360 *36 10
זכויות של מייסד 10,000 *36 280	זכויות של נציב 3,600 *36 100	זכויות של שותף 1,800 *36 50

בתרומות ממייסד ומעלה יוזכרו שמות התורם ומשפ' לאחר קרא"ת בחג השבועות בנל"ד 10 שנים בתרומות משותף ומעלה יוזכרו שמות התורמים לאחר קראה"ת בחג השבועות הבעל"ט

כל התורמים למגבית זו מתומך ומעלה יוזכרו שמותיהם לאחר תפילת יו"כ"ק מוקדם (ער"ח ניסן) בהיכל הישיבה ניתן לתרום דרך נדרים פון במס' 03-7630585 שלוחה 493 או בעמדות נדרים פלוס ולקבל סעיף 46 נא לציין זאת בהערה או בהעברה לחשבון בנק פאגי סניף 180 מס' חשבון 768375 ע"ש שיר המעלות